

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 4 2016 – ÅRGÅNG 30. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG 2

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen, Ola Österbacka.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktionsråd för Finlandsupplagan: Hans Ahlskog, Øyvind Edvardsen, Ola Österbacka.

Redaktionssekreterare och expedition: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383. E-post till red.rådets medlemmar: fornamn.efternamn@sanktjohannes.info.

Internet: <http://sanktjohannes.info>

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse. **Frivillig prenumerationsavgift** kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. (1 Mos 1:27)

Människan är kronan på Guds skapelseverk. Till skillnad från alla växter och djur som han skapade så skapade Gud människan till sin avbild. Det betyder att de första människorna, Adam och Eva, framför allt hade fullkomlig kunskap om Gud (Kol 3:10), fullkomlig kärlek till Gud och varandra, och att de levde i fullkomlig rättfärdighet och helighet (Ef 4:24).

Då Gud hade kronat skapelsen med att skapa man och kvinna kunde han vila:

Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den sjätte dagen. Så fullbordades himlen och jorden med hela sin härskara. På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk. Han vilade på sjunde dagen från hela det verk som han hade gjort. Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, ty på den dagen vilade han från allt sitt verk som han hade skapat och gjort. (1 Mos 1:31–2:3)

Att Gud skapade människan till man och kvinna skedde med avsikt. Den fullkomliga skapelsen inkluderar man och kvinna. Och orsaken ger Gud oss själv i sitt Ord. Kvinnan skulle vara mannens medhjälpare (1 Mos 2:18), medan mannen skulle vara huvudet som älskar sin hustru (Ef 5:24–25, 1 Kor 11:3). Tillsammans skulle de förenas i äktenskap, de skulle bli ett kött (1 Mos 2:24), och förbli i denna gemenskap resten av sina liv (Rom 7:2):

Därför ska en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två ska bli ett kött. Så är de inte längre två utan ett kött. Vad Gud har fogat samman får alltså människan inte skilja åt. (Matt 19:5–6)

Har Gud verkligen sagt att äktenskapet endast är för man och kvinna? Ja, det har han. Gud skapade människan i två olika slag, till man och kvinna, med olika gåvor och egenskaper så att de skulle utgöra en fullkomlig enhet. De skulle bli ett kött. Och välsignelserna av denna förening, äktenskapet, är kamratskap, sexuell lycka (1 Kor 7:2–5) och barn (1 Mos 1:27–28).

Medan äktenskapet mellan en man och en kvinna är Guds vilja så är äktenskap mellan två av samma kön mot Guds vilja. Det första välsignar han, det andra förbannar han. Gud säger att de som utövar homosexualitet inte ska ärva Guds rike (1 Kor 6:9–10), och det beskrivs som en skamlig lidelse och ett onaturligt umgänge (Rom 1:26–27).

I dessa tider av förvirring kring äktenskapet som hela den västliga världen och dess kyrkor befinner sig i så finns bara en lösning. *Ad fontes!* Tillbaka till källan. Tillbaka till Skriften. Guds ord och hans vilja står fast för evigt och alltid.

Øyvind Edvardsen

Som grenar i vinstocken

Jag är den sanna vinstocken, och min Far är vinodlaren. Varje gren i mig som inte bär frukt tar han bort, och varje gren som bär frukt rensar han så att den bär mer frukt. Ni är redan nu rena i kraft av ordet som jag har talat till er. Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det om ni inte förblir i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra. Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och vissnar. Sådana grenar samlar man ihop och kastar i elden, och de bränns upp. Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det. Min Far förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.
Joh 15:1-8

Hur har du det? På den frågan kan man t. ex. svara: "Jag har det bra." Man kan också säga det genom att använda en bild: "Jag har det som fisken i vattnet."

Men hur ofta har du hört någon säga: "Jag har det som grenen i vinstocken"? I vår bibeltext är det den bilden Jesus använder om de troende. En kristen är gren i den sanna vinstocken. Vinstocken är Jesus. De troende växer ut från honom.

Det är en väldigt trösterik bild som Jesus gav sina lärjungar när de bäst behövde det. Det var ju precis innan han skulle lämna dem. Han skulle gå bort. Han skulle snart tas tillfånga, lida mycket, dömas till döden och avrättas. Lärjungarna var ängsliga. En tjänare är inte större än sin herre. Om Jesus blivit förföljd skulle de också bli förföljda. Om de gjorde så med vinstocken skulle också grenarna känna det. Det är klart att lärjungarna var ängsliga och sorgsna.

Det finns mycket idag som kan göra oss ängsliga och sorgsna. En sak är alla terrorangrepp de berättar om på nyheterna nästan varenda dag. Men mycket värre är de andliga terrorangreppen. Falsk lära sprids överallt. Den terrorn är mycket värre, för den hindrar och ödelägger människors

tro. Den hotar kyrkan inifrån som vi också ser i texten. Det finns grenar i stocken som inte bär frukt. Det är sådana som är kristna bara till namnet men inte i verkligheten. De grenarna är inte bara odugliga utan skadliga för vinstocken. Det kan gå så långt att de sanna grenarna undrar om de är i rätt stock.

Men det är vi. Jesus försäkrar oss om det: *Jag är den sanna vinstocken, och min Far är vinodlaren.* Hans Far är den allsmäktige Gud. Han har makten över allting. Han har också

makten över vinstocken. Han har full kontroll. *Varje gren i mig som inte bär frukt tar han bort.* Förr eller senare skär han bort de falska grenarna. Förr eller senare skiljer han dem från de andra grenarna så att de inte ska hindra dem från att bära frukt. Det sker hela tiden. Det är därför det finns så många sekter och olika kyrkor som inte håller sig till dem som blir kvar i Guds ord. Vinodlaren skiljer de ofruktsamma grenarna från dem som bär frukt för att de inte ska hindras att bära frukt.

Men hur är det då med de fruktsamma grenarna, de sant troende? Hur är det med oss? Står allt väl till med oss? Nej, för Jesus säger: *Varje gren i mig som inte bär frukt rensar han så att den bär mer frukt.* Vinodlaren rensar grenarna. De är alltså orena. Ja, vi är alla

orena grenar. Vi har den gamla naturen i oss. I den finns inget rent. Den gör oss orena. Och vi kan inte rensa oss själva med våra gärningar för de är alla orena och ofullkomliga.

Men ändå är vi alltså rena säger Jesus. *Ni är redan nu rena i kraft av ordet som jag har talat till er.* Det ordet är hela evangeliet om Jesus själv. Gud har sänt sin Son till världen. Han är Guds Lamm som har burit bort världens synd. Han har gottgjort för alla våra synder genom sitt lidande och sin död på korset. Han tog straffet i vårt ställe. Han är försoningen för våra synder, ja, inte bara för våra utan för hela världens. Han har försonat oss med Gud och därför har Gud förlåtit oss helt och fullt. Jesus uppstod igen från de döda. Därmed har Gud förklarat att vi är förlåtna – helt och fullt.

Du är ren och rättfärdig redan nu i Jesus, världens Frälsare. Han är vår renhet, helighet och rättfärdighet som gäller inför Gud. Han levde ett rent och syndfritt liv i vårt ställe. Det liv vi skulle ha levt levde han i stället för oss. Han är vår ställföreträdare. Han är vår renhet och helighet. Denna renhet och helighet har blivit vår genom ordet, som Jesus säger. Ordet har gett oss tron på Jesus. Genom denna tro har han gett oss förlåtelse för synderna. I kraft av sitt ord har Jesus tvättat bort våra synder i dopet. I dopet har han klätt oss i sin renhet och helighet. Alltså är vi helt rena.

Men varför står det att vinodlaren rensar grenarna? Varför behöver han rensa dem när de redan är rena? Vi är rena och orena på samma gång. Som sagt: I vår natur finns ingenting rent. Men vi är rena genom Guds ord. Vi är

klädda i Jesus renhet och rättfärdighet genom tron på detta ord. Hans blod täcker över all orenhet hos oss. Det täcker över alla våra fel och brister. Hans blod rensar oss från all synd. Det är vår tröst när vi ständigt blir besvikna på oss själva. Vi ser bort från oss själva och vår egen orenhet och fäster blicken på Jesus och hans renhet. Vi är rena i honom.

Men Gud vill gärna stärka vår tro. Vinodlaren vill gärna få sina grenar att bära mer frukt. Därför arbetar han ständigt med sina grenar. Han beskär dem. Idag använder man speciella saxar för att beskära vinstockar. Det är smärtsamt för grenen. Den skulle nog helst ha sluppit att bli beskuren om den hade fått välja. Men det är bäst för grenen. När vinodlaren beskär grenarna bär de mer frukt. Det är en fin bild för alla anfäktelser Gud sänder oss här i livet. Vi bär mer frukt genom att gå igenom alla slags anfäktelser, alla slags terrorangrepp mot vår tro. De kommer både utifrån och inifrån. Världen fördömer oss. Djävulen fördömer oss. Vårt eget hjärta fördömer oss.

Vi skulle gärna vilja slippa denna terror, men Gud vet vad han håller på med. Vinodlaren har kontroll. Han använder bara djävulen som ett verktyg till att beskära sina grenar så att de bär mer frukt. Lidandet och sorgen driver oss att be Gud om hjälp och söka tröst och styrka i hans ord. Anfäktelsen får oss att bättre hålla fast vid Guds löften. Det är när allt fördömer oss som vi verkligen värdesätter att det inte finns någon fördömmelse för oss som är i Kristus Jesus.

På så sätt sörjer Gud för att hans grenar bär mer frukt, det vill säga frukt av tron. Det är det som

Paulus kallar Andens frukt. *Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet, självbehärskning* (Gal 5:22). Att bära frukt kan vi inte klara av själva. Vi kan inte bära frukt skilda från Jesus. *Utan mig kan ni ingenting göra.* Frukten växer ut från vinstocken. Våra frukter växer ut från Jesus, den sanna vinstocken. *Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt.* Det är ett löfte. Bli bara kvar i honom så kommer frukterna att växa.

Vad det innebär att bli kvar i honom har Jesus förklarat i Joh 6:56: *Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.* Att äta hans kropp och dricka hans blod är att tro på honom. Det kan vi inte av oss själva. *Det är Anden som ger liv, köttet hjälper inte. De ord som jag har talat till er är Ande och liv* (Joh 6:63). Jesus ord ger oss liv. Evtigt liv ger de oss. Och den som blir kvar i hans ord bär mycket frukt. Detta är ett löfte. Var alltså inte bekymrade för frukten. Fäst blicken på Jesus. Han är ju din renhet och helighet. Förbli i hans renhet och helighet så kommer frukten att växa. Den växer ut från Jesus.

Så hur har vi det? Hur går det för oss? Som för grenarna på vinstocken. Det är ett bra tillstånd. Visserligen är det smärtsamt. Men vinodlaren har full kontroll och gör allt för vårt bästa. Det är tryggt att vara en gren i vinstocken. Dessutom är det fruktbart och det tar aldrig slut. Vi har evigt liv. Det är gott att vara en gren i vinstocken. Amen.

Predikan av David Edvardsen vid kvällsgudstjänst på Hjälmargården 2016

Den triumferande församlingen i Himmelen (Upp 7:9–10)

Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmlblad i händerna. Och de ropade med hög röst:

”Frälsningen tillhör vår Gud, Honom som sitter på tronen, och Lammet.”

Vi har just (v 4–8) sett Guds folk på jorden. Här ser vi nu Guds folkskara i den himmelska härligheten. Denna skara är

- *oräknelig*. Här ser vi det gamla löftet till Abraham gå i uppfyllelse. I 1 Mos. 15:5 läser vi: ”Sedan förde Han (Herren) honom (Abram) ut och sade: ’Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem’, och Han sade till honom: ’Så skall din avkomma bli.’”
- *från alla folk*. Nu är skadan från Babel överbryggad. Vi kan jämföra med Matt. 24:14: ”Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma.” Vi kan också tänka på dopbefallningens ”gör alla folk till lärjungar!” (Matt. 28:18–20).
Tack vare att kristna före oss följt dessa uppmaningar, har vi Guds ord ibland oss. Tack vare att Ansgar och andra åtlödde

missionsbefallningen kom kristendomen till oss. Vi svenskar har också fått betyda mycket i Guds rike genom den evangeliska missionen till bl.a. Afrika.

- *stående inför tronen*. Man kan fråga sig hur de vågar stå inför tronen med tanke på den fråga som ställdes i slutet av Upp. 6: ”Vem kan då bestå?” Skaran vi här ser känner Honom som sitter på tronen och vet om Hans omutliga helighet, inför vilken t.o.m. serafänglar täcker sina ansikten (Jes. 6:2) – men denna återlösta skara har något alldeles speciellt, Kristi rättfärdighet, som gör att de kan bestå inför den Helige.
- *bärande vita kläder*. Vi kan här jämföra med Upp. 19:8, där det står om Lammets brud: ”Åt henne har givits att klä sig i skinnande, rent linnetyg. Linnetyget är de heligas rättfärdighet.” Det är fråga om Kristi rättfärdighet och helighet som givits de heliga, d.v.s. de troende. Detta är de kläder som församlingen i Laodicea blev erbjuden (Upp. 3:18). Vi skall observera att ingen som inte är helig kan bestå inför Guds ansikte. Endast de som är fullkomligt heliga kan stå fram inför den helige Guden.
- *hållande palmlblad i händerna*. Palmerna är segerens och glädjens tecken. Av Gamla testamentets

högtider är det främst lövhyddohögtiden som avspeglar denna himmelska verklighet. Varje år firade israeliterna lövhyddohögtid till minne av Guds beskydd under ökenvandringen. Man gick då också i procession och svingade palmer, glädjens och hyllningens tecken (3 Mos. 23:40). Nu har den oräkneliga skaran kommit igenom denna världens öken, Gud har bevarat dem hela vägen. Nu är de hemma, och då kommer palmerna fram.

Vi kan också tänka på hur Jerusalems befolkning hyllade Jesus med palmlblad då Han i jordisk ringhets gestalt red in på en åsna genom Jerusalems stadspört (Joh. 12:12–15). Den händelsen var ett svagt preludium till denna eviga hyllning inför Lammet i härlighetens tillvaro.

Ja, vi kan i själva verket gå ännu längre tillbaka, till profetian i Ps. 118:24–27:

”Detta är den dag som HERREN har gjort, låt oss på den jubla och vara glada! O, HERRE, fräls! O, HERRE, låt allt lyckas väl! Välsignad vare Han som kommer i HERRENS namn! Vi välsignar er från HERRENS hus. HERREN är Gud, och Han gav oss ljus. Ordna er i högtidsled med lövrika kvistar i händerna fram till altarets horn.”

Det som profeterades i Ps. 118 - Guds folk bärande kvistar i händerna och ropande ”O, HERRE,

fräls” (Hosianna) – fick sin första uppfyllelse vid Jesu intåg i Jerusalem då den Hosianna-ropande folkmassan med palmlblad hylade Honom. Den slutliga uppfyllelsen i Himmelen ser vi alltså här genom den uppenbarelse Johannes fick.

Redan hemkomna, bärgade för det slutliga Himmelriket, ropar de dock inte längre om att *bli* frälsta (som i Ps. 118:25 och Joh. 12:13) utan nu lovsjunger

de Gud och Lammet därför att frälsningen tillhör dessa gudoms-personer.

- *ropande, och de ropar om frälsningen.* Vad annars skulle de ropa om? Det centrala i den himmelska tillvaron, är att Gud har frälst oss. Det skall också vara det centrala redan här på jorden för var och en som vill dit. Det som är viktigt i Himmelen är också viktigt för den som är på väg dit.

Vill vi inte höra om frälsningen här så kommer vi heller aldrig att få lova Herren i Himmelen för frälsningen. Här på jorden får vi höra oss till frälsning genom att lyssna till evangeliet och säga ”ja och amen” till det.

Utdrag ur Lars Borgströms ”Utläggning av Uppenbarelsboken” (2015), s 203–206.

Utläggning av Uppenbarelsboken

av Lars Borgström

Värdefull hjälp för förståelsen av Bibelns sista bok.

Kan köpas hos S:t Johannes ev-luth församling eller beställas från forlag.biblicum.se. 30 €.

Simon Petrus sa: ”Aldrig någonsin ska du tvätta mina fötter.”

Jesus svarade: ”Om jag inte får tvätta dig har du ingen del i mig.” (Joh 13:8)

Käre Jesus, jag förstår att Petrus inte ville att du skulle tvätta hans fötter. Han älskade dig. Han ville ge dig äran, tjäna dig och sätta dig på en piedestal. Det vill jag också göra. Men när jag tänker för mycket på hur jag ber kommer förtröstan på *dig* i bakgrunden. Du kom för att tvätta oss. Du kom för att rädda oss. Om vi inte låter dig rädda oss har vi ingen del i dig. Om vi tänker att vår bön är viktigare än vem du är har vi helt missat poängen. Du är Gud som älskar att rädda oss. Vi är syndare som måste bli räddade. Så käre Jesus, tvätta mig. Tvätta bort mina synder och alla synder hos min familj och mina vänner. Fyll våra liv och våra relationer med din renande nåd och driv ut dömandet och självskheten som så lätt sliter isär oss. AMEN.

Don Patterson

Tillämpningen betyder allt

Bekännelse är bra för själen, men det räcker inte. Att tillämpa förlåtelse på våra själar är att lita på att Jesus har betalat det straff vi förtjänar.

Sally kommer till kyrkan varenda söndag. Hon kommer tidigt så hon får sitta på sin favoritplats. Hon deltar i gudstjänsten, bekänner sina synder och lyssnar uppmärksamt på prästens predikan.

Ändå lämnar Sally alltid kyrkan med en känsla av dåligt samvete. Hon tar med sig den dåliga känslan i sitt dagliga liv. Genom den känner hon sig nära Gud. Att ha dåligt samvete verkar vara bra för henne. Den närhet till Gud hon upplever genom att ha dåligt samvete verkar tillfredsställa henne och få henne att känna sig bättre än vännerna som inte går i kyrkan.

Bekännelse innebär mer än att bara ha dåligt samvete för sina synder. Somliga tänker genast på botgöring när bekännelse kommer på tal. Botgöring innebär att bekänna synder och sedan göra något för att reparera skadan som orsakades av synden. Att ha dåligt samvete för sina synder kan ses som något man gör för att övervinna synden. Det kan ge tillfredsstäl-

lelse att tömma det överfulla kärlet med synder i bekännelse inför Gud, men det tillämpar aldrig Kristi förlåtelse.

Om vi ser bekännelse som något som avhjälper synden eller renar samvetet ligger hela tonvikten på oss själva. Det är som att säga att Gud och jag hade ett enskilt samtal om synden så nu är allt bra. Sally kanske kommer till Gud och säger: "Gud, förlåt att jag tycker så illa om Mary. Hon irriterar mig. Jag är ledsen, men jag har bekänt den synden för dig, Gud. Då är väl allt bra? Visst räknas det när jag berättar för dig om mina synder?" Och sorgligt nog går Sally hem till sig och tänker att dåligt samvete kompenserar för synden.

Men så är det inte. Lagen lämnade Sally med dåligt samvete. Lagen ger oss dåligt samvete för den visar oss bara hur mycket vi har fallit. Den visar att vi inte klarar av Guds krav på fullkomlighet. Vi bekänner att vi är syndare som förtjänar Guds straff.

Bekännelse är del ett. Del två är tillämpning av den fullkomliga förlåtelsen för synder. Det är Jesu blod och inte vår ånger som renar oss från synden. Ingen av våra ansträngningar, inklusive den att ändra på vårt syndiga liv, tar bort synden. Endast Guds nåd i Kristus förlåter oss. Den förlåtelsen ger oss kraft att gärna vända oss bort från synden och leva annorlunda eftersom våra synder är helt och hållet borttvättade. Problemet kan vara att vi inte förändras så dramatiskt som vi tycker att vi borde. Vi faller om och om igen. Ibland återfaller vi i samma skötesynder.

Vi kommer alltså inte till kyrkan varje vecka bara för att bekänna våra synder och ångra dem, utan för att glädjas över att de är förlättna. I Kristus finns full förlåtelse för våra synder. När vi lever i tron som Anden har skapat i oss kommer vi att sträva efter att vända oss helt bort från synden och till vår Frälsare. *Jag sade: "Jag vill bekänna mina brott för HERREN" – då förlät du mig min syndaskuld (Ps 32:5).* Vi lever då varje dag som vår himmelske Fars förlättna barn.

*Pastor James Roecker,
Forward in Christ nr 9, 2016*

Den svenska modellen

Har du hört talas om begreppet ”den svenska modellen”? Jag funderar lite på vad begreppet innebär. Demokrati, likavärdesprincipen, religionsfrihet och mycket mer. Så långt invänder vi kanske inte. När man skärskådar begreppet ser man att det också täcker in samlevnaden människor emellan. Sedan 60- och 70-talet har det skett en sexuell revolution i landet, ja faktiskt i hela västvärlden.

Den svenska modellen innebär lite förenklat att man och kvinna möts, har sexuellt umgänge, för att sedan se om relationen är värd att bygga vidare på. Sexdebuten har krupit ned i åldrarna till tidiga tonår. Detta strider naturligtvis mot den kristna vägen. Bibeln lär att man och kvinna blir ett kött i och med äktenskapet, vilket är instiftat av Gud. Alla som inte hör till den kategorin hänvisas till avhållsamhet. Sex hör helt enkelt hemma i äktenskapet.

Det finns många ursäkter för att börja en relation i fel ände. Det gäller vuxna såväl som ungdomar. En del säger att de inte vill köpa grisen i säcken. Det kan då vara

värdefullt att tänka på att sexualiteten är naturligt nedärvd hos människan som en gåva. Paketet behöver inte öppnas i förväg. Man har ett helt liv på sig att tillsammans utforska saken.

En annan ursäkt är att kompisarna gör det. Eller att man tror sig vara stark och klarar av konsekvenserna av att ha utomäktenskapligt sex.

Bibeln lär att vi ska söka en partner på ett helgat vis. I vårt land och i vår tid betyder det kanske att man ska börja med vänskap. Att man inte har för bråttom.

Den svenska modellen är på just det här området tvivelaktig trots att Sverige är ett fantastiskt land att leva i. Hur ska man få saltet salt igen om det har mist sin sälta?

Det finns ganska många människor som aldrig gifter sig. En del väljer liksom Paulus att förbli singel. Jesus säger att det finns människor som inte gifter sig för att de är födda sådana, eller för att de har blivit gjorda sådana av andra människor eller för att det avhåller sig för himmelrikets skull. Förstå det den som förstår det, säger Jesus.

På bara några generationer har den svenska modellen kommit att innebära utomäktenskapligt sex som norm. Hur många relationer finns det inte i Sverige idag som likt ett gungfly roterar runt den sexualitet som man inledningsvis ingav sig i och som man hopplöst försöker använda som ett kitt för att hålla ihop relationen. Många tröttnar och separationer är vanliga.

Det fanns kanske inte fler kristna förr i tiden och det fanns kanske inte mer kärlek i äktenskapen men förhållandena varade i regel en livstid.

För bara några generationer sedan ansågs man hålla på sig tills bröllopsnatten. Något som inte premieras i dagens svenska modell.

Sex är inget att bygga en relation på trots att den svenska modellen säger så.

Bön: Herre Jesus, hjälp oss att se på varandra och att agera på ett helgat vis, förlåt oss och upprätta oss när vi inte klarar av det och uppmuntra oss att följa den väg som du har visat oss.

Max Persson

Jesajakurs på Biblicum i Ljungby 31 okt – 4 nov

Kursen riktar sig till alla som vill tränga djupare in i profeten Jesajas rika undervisning. För ytterligare upplysningar, se www.biblicum.se

Kursbok: *Jesajas bokrulle* (kan beställas från [Biblicums webbutik](http://Biblicumswebbutik))

Lektioner kl 10–12 och 14–16 måndag t o m fredag.

Kursledare: doc Seth Erlandsson.

Anmälan till seth.erlandsson@biblicum.se senast 10 oktober.

Som modern människa har jag svårt att förstå att djuroffren i Gamla testamentet var enligt Guds vilja. Jag kan inte heller förstå varför Gud ville offra sin Son och tog emot hans offer. Kan du förklara det?

Jag kan förstå din fråga eftersom du och jag är så långt från den gammaltestamentliga tidens offerordning. Om vi överbryggar de kulturella klyftorna kanske vi kan förstå djuroffrens dubbla budskap.

GUDS LAGS KRAFTIGA BUDSKAP

I vår tid vimlar det av förmildrande omskrivningar för synd. Folk pratar om misstag, snedsprång, dåliga val och missbedömningar. Dessa alternativa uttryck för synd avser att förminska känslan av skuld i människans samvete och stärka självkänslan. Tyvärr döljer de syndens allvar och behovet av en Frälsare från synden.

I motsats till detta visade de gammaltestamentliga offren att människor var rebeller som satte sig upp mot Guds vilja genom sina synder, överträdelser och ondska. Dödandet av ett djur sände ett kraftfullt budskap till människor. Budskapet var att det är allvarligt med synd. *Den som syndar ska dö* (Hes 18:20). Gudstjänstfirare som bevittnade slakten av offerdjur hade alla skäl att tänka: "Det är allvarligt med mina synder. Jag förtjänar med rätta att bli straffad av Gud. Jag behöver förlåtelse för mina synder."

EN VACKER BILD AV GUDS EVANGELIUM

I denna ordning med offer fanns det ändå goda nyheter för dem som firade gudstjänst. Djuroffren gav en åskådlig framställning av syndens allvar. Men de målade också upp en vacker bild av Guds förlåtande kärlek. Offret av ett djur lärde gudstjänstfiraren att tänka: "Det är jag som förtjänar att dö och bli straffad för mina synder, men Gud godtar en ersättare och skonar mig." Offerdjuren var ersättare som pekade fram emot den utlovade Messias, Jesus Kristus. De måste vara fullkomliga, utan något fel. Messias var lik dem. Han var felfri, utan synd – en ersättare för de syndare han dog för.

Mot bakgrund av de oräkneliga djuroffren som pekade mot en kulle utanför Jerusalem *gjorde Gud honom som inte visste av någon synd till synd i vårt ställe* (2 Kor 5:20). Guds Sons offer gjorde det som djuroffren endast kunde avbilda: det tog bort synd och skuld (Heb 10:1-18). Och tänk nu på vad det offret säger om Gud.

EN INBLICK I GUDS HJÄRTA

"Varför skulle Gud önska eller acceptera sin Sons offer?" undrar du. Därför att han vill att alla människor ska bli frälsta. Gud vill inte *att någon ska gå förlorad utan att alla ska få tid att omvända sig* (2 Pet 3:9). Gud vill *att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen* (1 Tim 2:4). Frälsningsplanen som Gud gjorde upp och fullföljde innefattade offret av hans egen Son.

Denne Son sa en gång: *Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner* (Joh 15:13). Tänk dig vilken kärlek den visar som ger sitt liv, inte för vänner utan för syndare, en värld av syndare (Rom 5:8)! Guds kärlek till syndare fick honom att inrätta ordningen med offer och sedan offra sin egen Son.

*Ditt ord är
mina fötters
lykta och ett
ljus på min
stig.* Ps. 119:105

*Prof. James Pope,
Forward in Christ 2/2016*

Hälsa och liv

I bönen **Fader vår** ber vi om "vårt dagliga bröd". I detta ligger en bön om allt vi behöver för vår existens här på jorden.

Själva **livet** är liksom **hälsan** gåvor från ovan. Men är det i någon mening möjligt att se också **sjukdom** som en gåva från Gud fast vi normalt inte ber om det? Hur kan vi svara positivt på det? Och vad ska vi säga om **döden**, slutet på vår existens här på jorden? Den ingick ju inte i Guds ursprungliga plan utan trädde in på scenen genom människans synd. Kan själva döden ses som en gåva från himlen och i så fall hur?

Det är sådana frågor den här artikeln handlar om. Må den bli till välsignelse för alla läsare.

1. Liv som en gåva

Livet här på jorden har vi fått av Gud, vår Skapare. När aposteln Paulus för männen i Aten beskrev den Gud de i sin okunghet dyrkade som *en okänd Gud* gjorde han det med orden: *Gud är den som har skapat världen och allt som är i den. Han som är Herre över himmel och jord . . . som åt alla ger liv och anda och allt* (Apg. 17:23-25).

Livet är en gåva som Gud gett oss av kärlek. Livet är inte en belöning på grund av meriter. Det är inte betingat av vår framtida tacksamhet. Det

är en kärleksgåva som "inte söker sitt". Livet är inte heller våra föräldrars verk. De tjänade som verktyg och förmedlare av gåvan. Inte heller är livet ren slump. Det är Gud själv som gett oss liv, anda och allt.

Vårt liv här på jorden är nära förknippat med vår kropp. Vi lever i en kropp, vi samspekar med världen omkring oss genom vår kropp. Vi älskar, vi ber, vi arbetar i och genom vår kropp. Ändå är vår kropp inte allt. Människans liv går utöver den materiella världen och innefattar också en andlig sfär. Strax innan Kristus blev gripen förmanade han sina lärjungar: *"Anden är villig men köttet är svagt"* (Matt. 26:41).

Alltsedan syndafallet är vi dödliga eftersom vi härstammar från Adam. Vårt liv på jorden slutar oundvikligen med döden. *Stoftet* (=kroppen) *vänder åter till den jord det kommit ifrån och anden vänder åter till Gud som gav den* (Pred. 12:7). Vare sig en människas liv är kort (oföddas död) eller långt är det en gåva från Gud. Och det är värt att notera att när Gud talar om värdet av en människas liv mäter han inte hur långt det är. Det är inte kvantiteten, livslängden, som är viktigast i Guds ögon utan snarare kvaliteten, mätt genom

tillväxt i nåden och kunskap om vår Herre och Frälsare (jfr 2 Petr. 3:18) och genom rikedom på goda gärningar, generositet och villighet att dela med sig. Detta är "en god grund för den kommande tidsåldern" (1 Tim. 6:18-19). Som ett ordspråk säger: "Det bästa är att använda livet till något som överlever det".

Att be för livet, som Gud redan har gett oss, betyder därför i själva verket att be om att leva i växande kunskap om och förhållande av Givaren och hans kärlek.

2. Hälsa som en gåva

Eftersom människan inte bara är kropp utan också ande/själ kan vi tala om kroppslig hälsa och andlig hälsa. Det andliga välbefinnandet, grundat på förlåtelse och frid med Gud, är överordnat det kroppsliga eftersom det räcker bortom graven och är avgörande för vårt eviga mål. Se t.ex. Jesu varnande ord: *Det är bättre för dig att gå in i livet stympad eller halt än att ha båda händerna och båda fötterna i behåll och kastas i den eviga elden* (Matt. 18:8; jfr 1 Tim. 4:8). Eftersom det här handlar om bön om hälsa som en del av den fjärde bönen i Herrens bön tänker vi främst på **fysisk hälsa**.

Fysisk hälsa förstår vi vanligen som ett tillstånd där vår

kropp fungerar som den ska och vanliga fysiska uppgifter inte ger oss problem eller orsakar smärta. I västvärldens moderna samhälle har hälsa för många blivit en avgud. "Framför allt god hälsa" tillönskas den som firar något jubileum i sitt liv (oftare och ivrigare ju äldre personen är). Om åhörarna behöver påminnas att det inte räcker med god hälsa kan man skämta om Titanics passagerare som hade god hälsa och dog friska. Liksom vid andra fall av avgudadyrkan har den syndiga människan upphöjt hälsan till en gåva som står över Givaren. Att förbättra och bevara hälsan har blivit livets mål för många. Hur kan man akta sig för sådana tendenser?

Det är viktigt att se hälsa som en gåva från ovan. **Det är Gud som ger och uppehåller vår fysiska hälsa!** Vanligen gör han det indirekt: genom våra gener, lämplig diet, fysiskt arbete och övningar, livsstil i allmänhet eller om så behövs genom mediciner och läkervård. Ibland ger eller återger Gud hälsan direkt, mirakulöst. Bibliska exempel är den spetälske Naaman som följde profeten Elisás råd och doppade sig sju gånger i Jordanfloden (2 Kung. 5:7,12,14) eller den gudfruktige kung Hiskia i Juda som blev botad och fick livet förlängt (2 Kon. 20:1-6). Vid alla tillfällen är det vår nåderike Gud som botar alla våra sjukdomar (Ps. 103:3b).

Kristna håller i allmänhet med om den bibliska ståndpunkten att vi inte kan träna eller äta oss till evigt liv. Men förståelsen av **vilken roll näringstillförseln har i Bibelns ljus** är olika. Gud vill att vi ska vårda oss om hans skapelse och

äta nyttig mat. Men det kan gå till överdrift så att man blandar ihop och ersätter frälsningens evangelium och friheten i Kristus men något slags "äta-nyttigt-evangelium". "Du är vad du äter", "Ät hälsosamt för Gud säger att du inte ska döda (inte ens dig själv)" eller "Det är viktigt vad du äter för din kropp är ett tempel för den helige Ande". Allt detta är dock varnings-signaler som leder människors uppmärksamhet i fel riktning.

Bibeln anger inte någonstans vad som är hälsosamt föda och vad som inte är det. Det gör näringsexperter. Men många av dem motsäger varandra, och förståelsen av näringens betydelse gör hela tiden framsteg. Även om de skulle vara eniga om vad som är bra näring skulle deras råd ändå vara mänskliga riktlinjer, inte Guds befallningar. De kan inte binda kristnas samveten. *Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker* säger Paulus i Kol. 2:16a. Även om han här troligen relaterar till ren och oren mat är principen densamma. De är "hycklare och lögnare" som *befaller dem att avstå från mat som Gud har skapat för att tas emot med tacksägelse av dem som tror och känner sanningen. Ty allt som Gud har skapat är gott, och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse* (1 Tim. 4:2-4). Det är inte maten som gör en människa oren utan det som kommer ut ur hennes mun och hjärta: onda tankar, sexuell omoral, stöld, mord osv. (se Mark. 7:15-23). Summa: *Livet är mer än maten* (Luk.12:23).

Vi förlorar inte den helighet som tillräknas oss inför Gud genom vad vi äter eller inte äter, men det betyder inte att

det inte spelar någon roll vad vi äter. Vi måste se det i sitt andliga sammanhang. Att med flit äta skadlig mat (som t.ex. godis när man har diabetes) gränsar till att fresta Herren. Att medvetet äta och därigenom bli till anstöt eller fall för en broder i tron som håller på fastedagar innebär att bryta mot budet om kärlek till vår nästa. Att äta omåttligt kan leda till försummelse av andra viktiga saker i livet (jfr Ordspr. 23:20-21). Sådant som i sig är adiafora kan med andra ord bli stötestenar för en troende. Hälsa är en gåva från Gud som vi kan be om och bör vårda, inte som ett mål och syfte med livet utan därför att **vår hälsa ger oss möjlighet att tjäna andra** på ett sätt som vi inte kan om vi är sjuka. På samma sätt bör de rika inte vårda sina ägodelar som livets mål och mening utan som verktyg att tjäna andra på ett sätt de inte haft råd med utan sin rikedom. Med andra ord: rika kan bättre tjäna fattiga och friska kan bättre tjäna sjuka. Som kristna vill vi tjäna varandra med våra gåvor från Gud. Vår hälsa är en sådan gåva som vi fått för att tjäna.

3. Sjukdom som en gåva

Vi talar om kroppslig hälsa som ett tillstånd där vår kropp fungerar smärtfritt och bra. **Men ingen av oss människor är helt och hållet frisk.** Lite cyniskt kan vi säga att från det ögonblick då vi föddes har vi varit döende. Vi har medfödda anlag för många sjukdomar och är "friska" tills sjukdomen bryter ut och yttre symptom visar sig.

Den bibliska förklaringen till att vi alla är behäftade med sjukdomar som till sist leder

till döden är människans synd. Sjukdomar kom som **en följd av människans syndafall** och den förbannelse av jorden som det förde med sig. Eftersom kristna är syndare är deras kroppar tyngda av synd och inte befriade från sjukdomar. Påståendet att en kristens sjukdom beror på för svag tro har inget stöd i Bibeln.

I bönen ”Ge oss idag vårt dagliga bröd” låter vi normalt inte en bön om sjukdom ingå. Vi har benägenhet för att se sjukdomar som en form av straff eller misslyckande. **Men med trons ögon kan vi se också sjukdom som en gåva från ovan.** Den allsmäktige Gud kan förvisso använda vår sjukdom och vända den till välsignelse – för oss eller för andra. Det är en hjärtesak för vår kärleksfulle Gud att vi gläder oss åt hans eviga frälsning och välsignelse mer än åt tidsbegränsad hälsa och jordiskt välbefinnande. Ur evighetssynpunkt kommer detta i andra hand, det eviga livet är det viktigaste.

När vi bedömer olika händelser i livet (sjukdomar, olyckor osv.) måste vi lära oss att se på saker med trons ögon. Även om sjukdom i sig är obehaglig och ovälkommen kan Gud använda den till att leda en egensinnig människa i en annan riktning. Tillspetsat kan man säga att **en sjukdom kan hjälpa till att läka en människas liv** – nämligen hennes syn på sig själv och omvärlden, hennes värderingar etc. Sjukdom ger tillfälle till självrannsakan. Den kan få en människa, som hittills har tyckt sig kunna styra över sitt liv, att ödmjukt inse sin oförmåga, livets bräcklighet, sitt beroende och sin flyktighet. Sjukdom

lär människan vad som är viktigt och oviktigt i livet. Om någon säger: ”Min sjukdom är en gåva” betyder det inte att han inte vill vara frisk utan att hans sjukdom har lärt honom så mycket, låtit honom se nya saker eller gett honom möjligheter han annars inte skulle haft.

Sjukdom tjänar inte bara Herren som ”väckarklocka för stängda öron”. Gud formar också sina trogna genom sjukdom. När kristna blir sjuka, i synnerhet allvarligt sjuka, bör man inte fråga ”**Varför?**”. Varför just jag? Varför cancer? Sådana frågor ser bakåt. De söker orsaker i det förflutna. För kristna passar det bättre att se framåt, mot framtiden, och fråga ”**Till vilken nytta?**” Herre, vad vill du med min sjukdom? Hur ska den leda till något gott?

Sjukdom kan vara till nytta för oss som är sjuka. När vi har en sjukdom betyder det inte att Gud har övergett oss eller slutat välsigna oss. I sjukdomstider är Gud oss närmare än annars. Eller vi kan uppfatta hans närhet bättre. När vi är sjuka förstår vi genom tron att hans styrka blir tydligare när vi är svaga. Gud tröstar oss och försäkrar oss om att *för dem som älskar Gud samverkar allt (även sjukdom) till vårt bästa* (Rom.8:28).

Sjukdom kan vara till nytta för andra. Den ger tillfälle att vittna för dem som inte tror (läkare, sjuksköterskor, medpatienter) om det hopp vi har i Kristus Jesus, vår nåderike Läkare. Den kristnes andliga hälsa kan kraftfullt och i praktiken visa sig i en tid av kroppslig sjukdom. Den kristnes sjukdom ger också hans bröder och

systrar i tron möjlighet att visa honom äkta kärlek, omsorg och villighet att hjälpa.

4. Död som en gåva

Döden är människans fiende. Den hade ingen plats i Guds ursprungliga skapelse. Därför uppfattas den vanligen, både av troende och de som inte tror, som något onaturligt (särskilt när den är oväntad, våldsam eller smärtsam). Död uppriver och skapar fruktan av olika skäl: genom döden lämnar en människa sina nära och kära; hon lämnar allt hon har samlat och åstadkommit; hon har obestämda onda aningar som hänger ihop med samvetskval och osäkerhet om vad som ska hända nu osv. Ibland är det snarare själva döendet, väntan på döden, som människor fruktar mer än själva döden. Förnimmelsen av dödens närhet är också ett skäl till att **vi även i döden kan se en gåva från ovan.** För Gud kan vända döden till en välsignelse.

När jordelivets möda närmar sig slutet tvingas en människa att inför döden lägga bort sin mask av oberoende och självtillräcklighet. Hon blir mer öppen, mottaglig och villig att lyssna till ord som ger uppmuntran och hopp. Den döendes samvete tvingar honom att om möjligt söka försoning med dem han lämnar och ställa till rätta de skador han orsakat.

Guds lags röst hörs tydligare inför döden.

Att se slutet närma sig kan bli en gåva för den vilsegångne om han under denna tid finner tröst och ”pånyttfödelse” i evangeliets ord. Som Augustinus sa: ”Döden är ett gemensamt öde för alla som fötts till denna värld. Därför är det inte lika viktigt hur eller

när de dör som till vilken plats döden för dem.”

För en kristen kan döden ännu mer ses som en gåva eftersom han genom Guds löften är viss om vilken plats döden ska föra honom till. Aposteln Paulus var nära döden flera gånger och kunde ändå i fångelselet förkunna: *För mig är livet Kristus och döden en vinst* (Fil. 1:21). Han såg döden som en port till mötet med Jesus, så han kunde vänta på sitt välsignade slut utan fruktan: *Jag skulle vilja bryta upp och vara hos Kristus, det vore mycket bättre. Men för er skull är det nödvändigt att jag får leva kvar* (Fil. 1:23-24). Det är värt att lägga märke till vad det var som fick Paulus att streta emot döden. Förutom lust att leva var det hans osjälviska kärlek till andra och hans herdehjärta som med omsorg såg till sina fårs behov.

När vi dör lämnar vi bara kvar här i världen det som tillhör den: vår kropp blir till stoft med all sin smärta och svaghet, sina syndiga begär och medfödda drifter. Döden är en

gåva för en kristen i den meningen att den befriar honom från kroppen som en källa till frestelse och synd och som föremål för sorg och bekymmer. En troendes död är **slutet på hans mödosamma resa** och början på glädje utan slut hos hans Frälsare.

En kristens döende och död kan bli Guds gåva också för andra om den för dem blir ett **vittnesbörd om det hopp** som den döende har funnit i Kristus och förmedlade till de efterlevande medan han ännu levde. Även om vi inte ber Gud om att få dö kan vi således be om att vi i döendet och döden ska förunnas en fast tro på Guds löften, så att vår död också blir en gåva till de levande i form av uppmuntran i deras liv och död.

Avslutning

Alla Guds goda gåvor kan missbrukas av syndaren. Av livet som är gott gör han ”ett levande helvete”. Av hälsan som är god skapar han en avgud. Å andra sidan kan Gud i sin obegripliga vishet och nåd använda

det vi ser som dåligt och göra mycket gott genom det. Han kan läka genom sjukdom och till och med döendet och döden kan han vända till välsignelse. Han gör allt för att finna de förlorade och styrka dem som har sitt hjärta hos honom.

Må vår bön om *liv* vara en bön om växande tro och kärlek som bär mer frukt. Må vår bön om *hälsa* bli en bön om att bättre tjäna dem som är sjuka. Må vår bön under *sjukdom* bli en bön om Guds kraft att vittna trots vår svaghet. Må evangeliets glädje besegra fruktan för lagen när vi tänker på vår *död*.

Låt oss alltid i våra böner tacka Gud för alla gåvor från ovan som för oss närmare Givaren. För när vi till sist är hos honom i himlen ska han *torka allas tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta* (Upp. 21:4).

Petr Krakora, präst i den lutherska bekännelsekyrkan i Tjeckien

Ny verksamhetsplats i Vasa:

Settlementcentrum, Villagatan 1, Brändö

Köranvisning: Kör från centrum över Brändö bro, ta av till höger och sedan efter servicestationen till vänster ett kvarter längs Båtmansgatan och åter till vänster. Parkera på västra sidan av gatan.

Från oktober kommer S:t Johannes ev-luth församling att hålla gudstjänsterna på ny adress sedan vi tvingats avsluta verksamheten i Biblion.

Vi hoppas kunna fortsätta med direktsändningarna, men troligen som ljudsändning. Söndagsskola kan hållas i ett särskilt rum under predikan. Se program för oktober–december på sida 14.

Missionsverksamhet bland romerna i Bulgarien

Församlingen stöder en romsk församling i nordvästra Bulgarien, *Dunavtsi*. En av församlingens medlemmar, *Iliyan Itsov*, blev prästvigd i fjol och arbetar nu med att etablera nya romska församlingar och håller kontakt med romer runtom i Europa. Se bilder från den nya församlingen i *Zlataritsa*, i centrala Bulgarien, på vår webbplats: <http://sanktjohannes.info>.

Planerad verksamhet i Lepplax och Vasa

Lepplax

Oktober

- 2 Familjegudstjänst 13
- 9 Gudstjänst 13
- 16 HHN 12.15; gudstjänst 13; kyrkkaffe
- 30 HHN 12.15; gudstjänst 13

November

- 6 Gudstjänst 18
- 13 HHN 12.15; gudstjänst 13; kyrkkaffe
- 27 HHN 12.15; gudstjänst 13

December

- 4 Gudstjänst 13
- 11 HHN 12.15; gudstjänst 13
- 24 Julbön 13

Vasa

Oktober

- 9 Gudstjänst 11, obs: Villag. 1
- 23 HHN 10.15, gudstjänst 11; söndagsskola, kyrkkaffe.

November

- 5 Gudstjänst 11
- 20 HHN 10.15; gudstjänst 11; söndagsskola, kyrkkaffe

December

- 4 Gudstjänst 11
- 18 Gudstjänst 11; kyrkkaffe, julfest
- 25 Julotta 9

Bibelstudier i Rangsby, Norrnäs. 445, normalt varannan fredag kl 18. Se närmare i webbkalendern.

Medlemsupptagning

Helga Dahlskog, Kronoby
S:t Johannes evangelisk-lutherska församling
30.6.2016

Församlingens webbsidor: sanktjohannes.info

Aktuell information om verksamheten, bloggspalten "Inför helgen", information om direktsändningar, inspelningar och predikningar som text, kontaktuppgifter.

Ny aktuell bok av Lars Borgström:

BIBLISKT OCH ROMERSK-KATOLSKT – vari består skillnaderna?

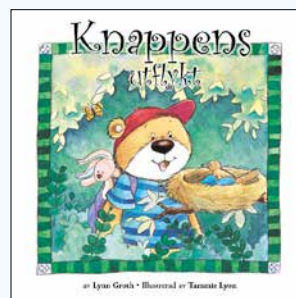
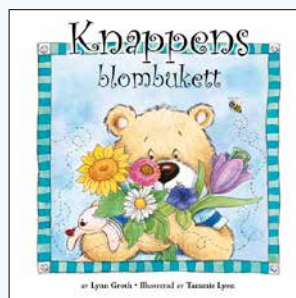
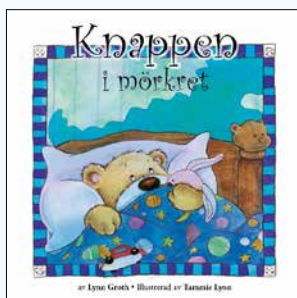
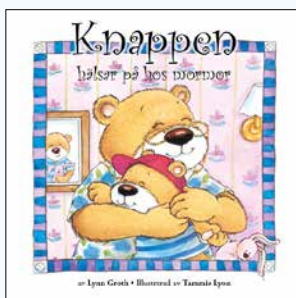
En bok som utförligt dokumenterar vad Bibeln lär och vad den romersk-katolska kyrkan lär.
Pris: 16 €, 214 s. Beställ: forlag.biblicum.se

Logos förlag och Biblicum-depån

Föreningen Logos håller på att avveckla sin verksamhet. Logos förlag kommer att övergå till S:t Johannes församling från 1.10. Vi kommer att fortsätta att sälja en del boks titlar medan några realiserar eller ges bort.

Samtidigt övertar församlingen också ansvaret för Biblicums Finlandsdepån.

Böcker kommer i begränsad utsträckning att finnas till salu i samband med aktiviteter i Vasa och Lepplax men kan också beställas via Biblicums webbutik och skaffas efter hand. Räkna med en leveranstid på några veckor.

Knappen

är en förtjusande liten björn som hjälper barn förtrösta på Gud och lär dem hur de kan tacka och prisa Jesus genom att vara kärleksfulla och omtänksamma mot andra människor.
Innehåller bibelberättelser med tillämpning.

**Fyra bilderböcker för barn 3–7 år. Kan beställas från forlag.biblicum.se.
Pris: 6 €/st, alla fyra 20 €.**

Krig pågår

Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna. (Efesierbrevet 6:12)

”Nu förstår jag varför det kallas att ’hänga läpp’. Om du skjuter ut underläppen lite till så är det risk att du snubblar på den”, sa Klara till sin syster.

”Vad är det som är fel?”

Ella bet ihop tänderna. ”Jag ska skolka varenda bildlektion från och med nu”, svarade hon.

”Så nästa Michelangelo ska sluta läsa bild? Skojar du?” retades Klara.

Ella log lite när hon påmindes om smeknamnet som hennes bildlärare en gång hade gett henne. ”Jag är rädd att jag inte är min lärares favorit längre. Sara i min klass sa till henne att det var jag som tog drejskivan och nu tror hela min klass att det är mitt fel att vi inte får hålla på med keramik alls den här terminen. Och eftersom jag inte vet vad jag ska göra åt Saras lögner så tänker jag helt enkelt inte gå dit mer.”

Klara skakade besviket på huvudet. ”Så här lätt gav du inte upp när vi spelade badminton igår.”

”Det här handlar inte om en badmintonmatch, Klara. Det handlar om mitt liv!”

”Precis, men det verkliga livet har inget att göra med keramik eller bild heller. Det är bara sånt som tar upp vår tid. Det verkliga livet handlar om att hålla vår tro levande. Och just nu försöker djävulen göra dej så upptagen med att vara besviken att du inte klarar av att fokusera på din riktiga kamp.”

”Min riktiga kamp? Menar du att jag ska ta på mej ett par boxningshandskar och få Sara att sluta ljuga om mej?”

”Att skada Sara skulle bara få henne att tycka ännu sämre om dig.”

”Menar du att det är någon annan som ligger bakom Saras lögner?”

”Ja, det är djävulen som står bakom allt det här. Han vill att Sara ska sprida dumma rykten om dej.”

”Okej, det gör ju inte saken enklare att hantera”, stönade Ella. ”Om jag inte ens kan prata med Sara, hur ska jag då klara av att slåss mot djävulen?”

”Tänk på det såhär: djävulen har fått Sara att sprida ut rykten för att såra dej. Och nu vill han att du ska ge igen.”

”Åh, jag förstår precis vart du är på väg. Du vill att jag ska förlåta Sara. Men för det så måste jag tycka om henne, och det gör jag inte.”

”Det finns inte en enda människa som i sej själv har kärlek nog att förlåta, men det har Gud. Precis hela tiden Jesus hängde på korset kom han ihåg att hans riktiga krig inte var mot dem som stod vid korset, utan mot djävulen. Han förlät sina fiender istället för att angripa dem. Han hängde där och dog för våra synder istället för att straffa oss.”

”Kärleken som Jesus visade genom att förlåta vår synd fick djävulen att ramla av stolen”, fortsatte Klara. ”Djävulen har inget vapen som är så kraftfullt att det kan övervinna kärleken. Jag vet att kärlek inte låter som ett särskilt märkvärdigt vapen, men det är den starkaste kraft som finns. Gud är kärleken och all hans kärlek behövdes för att övervinna synden, döden och djävulen.”

”Om Jesus kunde älska sina fiender medan de fick honom att lida så mycket så kanske jag borde kunna reda ut det här med Sara”, höll Ella med. ”Men hon har varit hopplös ända sen jag blev tillfrågad om att göra kulisserna till teatern som vi ska sätta upp nu i vår.”

”I hennes ögon är det kanske du som har varit omöjlig”, sa Klara försiktigt. ”Du brukar inte skryta, men när det kommer till att rita och måla...”

”Åh, jag vet att jag kan vara rätt hemsk”, erkände Ella. ”Istället för att skryta om hur bra jag är så borde jag tacka Gud för att han gett mej min talang!”

”Om Sara får höra en uppriktig komplimang från nästa Michelangelo så kanske hon börjar uppfatta dej på ett annat sätt”, sa Klara.

”Och om jag ber henne hjälpa mej med kulisserna så kanske jag till och med kan få en chans att berätta för henne om Jesus”, sa Ella.

Klara log. ”Nu förstår du! Det är så du ska spela dina kort i det verkliga livet.”

Käre Jesus, när jag möter utmaningar i livet så ser jag inte alltid spelplanen eller min verkliga motståndare. Fyll mig med kärlek och förlåtelse så att jag kan vinna över andra människor till dig. Amen

Ur Jesus our family guest av Joslyn Moldstad.

Övers. Ingela Edvardsen

Han kom för att tända en eld

Jag har kommit för att tända en eld på jorden, och vad jag önskar att den redan var tänd. (Luk 12:49)

IBLAND ÄR DET LÄTTARE att tända en eld än att hålla den brinnande. Om du har varit med på en lägereld vet du att man måste fortsätta lägga på mer ved, annars dör elden snart ut. Den kan också kvävas av ett plötsligt regn eller av syrebrist.

När Jesus längtade efter att tända en eld här på jorden var hans avsikt att hålla den elden brinnande i sina efterföljares hjärtan. Jesaja profeterade: *Ett brutet strå ska han inte krossa, en tynande veke ska han inte släcka* (Jes 42:3). Det var denna önskan hos vår Herre att hålla trons låga vid liv i sitt folk som Jesaja talade om.

Det finns tillfällen då trons eld i ditt hjärta inte verkar vara mer än en tynande veke. Din fiende djävulen använder många verktyg för att försöka släcka den helt och hållet. Du lever i en kultur som blir mer och mer fientlig mot traditionell kristen tro. Det är mycket som tar din tid i anspråk och det blir allt svårare att få tiden att räcka till för Guds ord och bön. Det finns synder som du i svaghet återfaller i gång på gång och obotfärdighet hotar släcka trons eld.

Tacka Gud för att han inte bara vill sitta vid sidan av och låta din tros låga slockna utan strid.

Tänk på hur Herren i sin nåd har gett bränsle åt lågan i ditt hjärta med evangeliet i ord och sakrament och fortsätter göra det dag efter dag. Herren använder kristna familjemedlemmar och vänner till att underhålla lågan när de uppmunt- rar dig med evangeliets ord. Elden får ännu mer bränsle när du firar gudstjänst tillsammans med en kristen församling. I nattvardens sakrament brinner lågan klart med Guds förlåtelse och frid.

Det är fantastiskt att tänka på hur Frälsaren har tagit hand om elden i ditt hjärta. Ännu mer fantastiskt är det när du inser att trons låga som brinner i dig är en evig låga. Den dag kommer då lågan ska brinna klart i himlens härlighet och inte längre kunna hindras av djävulen, världen och din syndiga natur. Måtte Gud fram till den dagen bevara dig i tron och se till att din flamma aldrig dör.

Kom helige Ande, förnya mitt hjärta och tänd din kärleks eld i mig. Amen.

Ur Meditations